

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 58, 7-10; Ps 112, 4-8a.9; 1Kor 2, 1-5; Mt 5, 13-16

Isus nam u današnjem evanđelju govori u slikama koristeći za vjernike tri simbola: sol, svjetlo i grad na gori. Svi znamo da je sol ona koja daje hrani okus te čuva namirnice od propadanja. Sama za sebe zapravo nema nikakvu vrijednost te svoj smisao ostvaruje u hrani u kojoj nestaje, ali ostavlja neizbrisiv trag. Poput soli, kao kršćani trebamo davati okus svijetu, čuvati ga da se ne pokvari u ogrezlosti u grijeh, biti nenametljivi, ali jasno prepoznatljivi, jer ako obljudimo tj. ako ne živimo svjedočki svoje kršćanstvo te druge ne osvajamo za Krista, biti ćemo bačeni kao kamena sol na put da se njome gazi. Nadalje, mi smo svjetlo svijeta. Svjetlo u zamračenoj prostoriji otkriva njezinu ljepotu ili pak njezine nedostatke. Tako i kršćani otkrivaju ljepotu Boga i ružnoću zla i grijeha. Ni svjetlost, kao i sol, nema vrijednost po sebi već do izražaja dolazi kad osvjetljava nešto drugo. Zato je naš zadatak osvjetljavati svaki kutak koji obilazimo u prolaznosti ovoga svijeta, svakome osvjetliti put prema Kristu koji je spasitelj svakog čovjeka. Konačno, Isus svoje vjernike naziva gradom na gori. Grad na gori je mjesto koje se vidi izdaleka, biva sigurno utočište za prolaznike koji se tu odmaraju i obnavljaju zalihe hrane i pića. I mi kršćani pozvani smo biti nadaleko prepoznatljivi samim svojim životom kao oni koji pripadaju Kristu, biti drugima dostupni, prihvatiti ih, dati im što im je potrebno, a osobito im dati duhovnu hranu koja je Krist sam. I grad, kao i sol i svjetlo, ima svoj smisao tek s drugima. Naše je, dakle, poslanje živjeti za druge na način da ih privedemo na put spasenja. Ako obljudimo, obljuditi će svijet. Ako ugasimo svjetlo – svijet će ostati u tami. Ako postanemo nevidljivi i zatvorimo vrata svoga srca, mnogi će umrijeti od gladi za Bogom. Dajmo okus svijetu, osvjetlimo ga Kristom Isusom, budimo utočište u kojem će uvijek biti prostora za Boga i čovjeka.